

Št. 2139/2024

Ljubljana, 2. 2. 2026

Častno razsodišče Odvetniške zbornice Slovenije v sestavi mag. Emil Zakonjšek kot predsednik, odvetnica Dunja Grgurevič in odvetnik Andrej Razdrih pa kot člana, je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, na predlog odvetnice [REDAKTIRANO] glede skladnosti njenega ravnanja z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike, dne 2. 2. 2026 soglasno sprejelo dokončno

MNENJE

o skladnosti ravnanja odvetnice [REDAKTIRANO] z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike

Odvetnica s tem, ko je v pogovoru s policistom razkrila prijaviteljev predlog ter izrazila svoje negativno mnenje o predlogu, katerega je prijavitelj podal v sklopu njenega sestanka, in je prijavitelj takrat upravičeno pričakoval varovanje poklicne tajnosti, četudi nato med njima ni prišlo do sklenitve pooblastilnega razmerja, ter s tem, ko je s policistom govorila o vsebini zadeve, s katero se je seznanila kot prevzemnica odvetniške pisarne nekdanjega prijaviteljevega odvetnika, **ni ravnala v skladu z 51. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike.**

Obrazložitev:

Komisija za etiko (v nadaljevanju: Komisija) je v mnenju št. 2139/2024 z dne 8. 7. 2025 zavzela stališče, da odvetnica [REDAKTIRANO] (v nadaljevanju: odvetnica) ni ravnala v skladu z 51. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike s tem, ko je v pogovoru s policistom razkrila vsebino prijaviteljevega predloga ter izrazila svoje negativno mnenje o tem predlogu, posegla v dolžnost varovanja poklicne tajnosti. Komisija je poudarila, da je prijavitelj na sestanku z odvetnico upravičeno pričakoval zaupnost, ne glede na to, da med njim in odvetnico kasneje ni prišlo do sklenitve pooblastilnega razmerja.

Odvetnica se z navedenim mnenjem Komisije ne strinja in je predlagala širšo obravnavo zadeve pred Častnim razsodiščem, sestavljenim iz treh članov Odvetniške zbornice Slovenije. Upravni odbor Odvetniške zbornice Slovenije je dne 11. 11. 2025 imenoval člane Častnega razsodišča v uvodoma navedeni sestavi.

Odvetnica je v predlogu z dne 29.10.2025 za širšo obravnavo zadeve pred Častnim razsodiščem (v nadaljevanju: predlog) navedla, da ji v postopku pred

Komisijo za etiko ni bila vročena razširitev prijave z dne 10. 4. 2025, zaradi česar ji ni bila dana možnost izjasnitve. V predlogu je zato podala vsebinsko izjasnitev glede očitkov iz dopolnitve prijave. Navedla je, da se je z uradnim zaznamkom Policijske postaje Celje seznanila šele ob vročitvi prijave z dne 2. 12. 2024 in da vsebine uradnega zaznamka nikoli ni potrdila kot svoje izjave. Po njenem mnenju to pomeni, da mnenje Komisije ne more temeljiti na listini brez dokazne vrednosti.

Odvetnica je nadalje zanikala, da bi kriminalistom podajala kakršnekoli vrednostne ocene ali sodbe glede prijavitelja ali njegovih morebitnih pravnih zadev. Pojasnila je, da je bil razgovor z njo opravljen zgolj v zvezi z dejstvi prevzema odvetniške pisarne pokojnega kolega in v zvezi z zadevo [REDACTED]. Po njenih navedbah sta jo policista vprašala, ali ji je znana sodba v zadevi tretje osebe, kar je potrdila. Vprašana je bila tudi o višini dosojene odškodnine, pri čemer je odgovorila, da je bila ta po njeni strokovni oceni, upošteva tedanjo in sedanjo sodno prakso, dosojena neobičajno visoko. To oceno je podala na podlagi svojega strokovnega znanja in dolgoletnih izkušenj na področju odškodninskega prava. Poudarila je, da policista te ocene nista zapisala v uradni zaznamek in da s takšno izjavo ni posegla v zaupnost nobenega mandatnega razmerja.

Odvetnica meni, da določitev prevzemnika odvetniške pisarne ne pomeni avtomatičnega prevzema zastopanja strank umrlega odvetnika, saj je za to vedno potrebna sklenitev novega pooblastilnega razmerja. V obravnavani zadevi med njo in prijaviteljem takšno razmerje ni bilo vzpostavljeno, postopek tretje osebe, v katerem je bila odvetnica zaslišana, pa je bil že pravnomočno zaključen, prijavitelj pa v tem postopku ni bil stranka.

Častno razsodišče je najprej proučilo očitek odvetnice, da ji ni bila vročena dopolnitev prijave, s čimer naj bi ji bila kršena njena pravica do obrambe. Častno razsodišče izpostavlja, da mnenja Komisije za etiko ne predstavljajo odločitve disciplinskega organa, kjer je potrebno zagotoviti vse tudi formalne procesne predpostavke in pravice disciplinskega obdolženca v postopku. Postopek pred etično komisijo ni kaznovalni postopek temveč se v njem ugotavlja in ocenjuje odvetnikova ravnanja z vidika skladnosti z načeli in pravili poklicne etike, brez izreka sankcije odvetniku in brez pravnih posledic za odvetnika. To pa ne pomeni da odvetniki v tem postopku nimajo zagotovljenih temeljnih pravic, ki morajo veljati v vseh postopkih, v katerih se posameznikom očita neko neprimerno ravnanje, torej, da je prizadeti seznanjen z očitki in dokumentacijo, ki take očitke utemeljuje.

Častno razsodišče ugotavlja, da ta pravica odvetnici ni bila kršena in je zato vsebinsko preverila podatke iz dopolnitve prijave, ki odvetnici ni bila vročena. Iz vsebine te dopolnitve izhaja, da ni vplivala na odločitev o zadevi saj je bil že prvotni prijavi z dne 2. 12. 2024 priložen uradni zaznamek PP Celje z dne 18. 11. 2021, kjer je bil podčrtan in z vidika varovanja odvetniške poklicne tajnosti kot sporen označen naslednji odstavek: »Na vprašanje ali je mogoče takrat [REDACTED]

██████████ predlagal, da bi v primeru ██████████ tudi ona opravljala isto delo, kot ga je za ██████████ opravljal njegov odvetnik ██████████ (sprejemala denar za ██████████ na svoj fiduciarni odvetniški račun) je ██████████ povedala, da ji je takrat v pisarni ██████████ predlagal, če bi lahko tudi ona sprejemala ta denar na svoj odvetniški račun in da je teh zadev še več, kar pa je odklonila, ker se ji je zadeva glede na vrsto izkazane poškodbe pri delu in višino nakazanih denarnih sredstev na fiduciarni odvetniški TRR ██████████ zdela sumljiva.« (stran 2 uradnega zaznamka PP Celje).

Častno razsodišče ugotavlja, da je odvetnica že v svojem pojasnilu z dne 23. 12. 2024, podanem na prijavo z dne 2. 12. 2024, izrecno potrdila, da se je o navedenih zadevah pogovarjala s policistom, pri čemer vsebine svojih odgovorov, kot jih je policist povzel v uradnem zaznamku z dne 18. 11. 2021, ni v ničemer zanikala. Nasprotno, izjave, kot izhajajo iz uradnega zaznamka PP Celje, je odvetnica začela zanikati šele v predlogu za obravnavo zadeve pred Častnim razsodiščem z dne 29. 10. 2025, torej šele v pritožbeni fazi postopka. Takšno naknadno in morda celo oportuno zanikanje ne more omajati dokazne vrednosti njenih prejšnjih navedb, niti verodostojnosti uradnega zaznamka, zato Častno razsodišče zaključuje, da zatrjevanje kršitve pravice do obrambe ni utemeljeno, saj je iz vsebine očitkov, ki so navedeni v dopolnitvi, bila seznanjena in se je do njih tudi opredelila.

Nadalje se je Častno razsodišče osredotočilo tako na presojo ravnanj odvetnice, kot so zapisana v uradnem zaznamku PP Celje z dne 18. 11. 2021, kakor tudi na presojo ravnanj odvetnice, kot jih je sama opisala v predlogu z dne 29. 10. 2025 za obravnavo zadeve pred Častnim razsodiščem.

Častno razsodišče v celoti pritrjuje mnenju Komisije za etiko z dne 8. 7. 2025, ki temelji na uradnem zaznamku PP Celje z dne 18. 11. 2021. Komisija je podala mnenje, da odvetnica ni ravnala skladno s prvim odstavkom 51. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike s tem, ko je v pogovoru s policistom, ki je zbiral obvestila, razkrila prijaviteljev predlog ter svoje negativno mnenje o predlogu, katerega je prijavitelj podal v sklopu njunega sestanka, ki je potekal po odvetničinem prevzemu odvetniške pisarne nekdanjega prijaviteljevega odvetnika, in je prijavitelj takrat upravičeno pričakoval varovanje poklicne tajnosti, četudi nato med njima ni prišlo do sklenitve pooblastilnega razmerja.

Prvi odstavek 51. člena določa, da mora odvetnik varovati kot tajnost, kar mu je stranka zaupala ali kar je kot zaupno zanjo zvedel. Tudi sam mora vestno oceniti, kaj stranka želi varovati kot tajno. Častno razsodišče poudarja, da je treba načelo odvetniške poklicne tajnosti razlagati široko in funkcionalno, v skladu z njegovim temeljnim namenom, ki je zagotavljanje zaupanja med odvetnikom in stranko ter varovanje integritete odvetniškega poklica. Dolžnost varovanja zaupnosti ne nastane šele s podpisom pooblastila, temveč že v trenutku, ko se posameznik v razumnem pričakovanju zaupanja obrne na odvetnika in mu razkrije informacije,

povezane s svojo pravno zadevo, v primeru odvetnika prevzemnika pa že v trenutku, ko se odvetnik - prevzemnik odvetniške pisarne seznanila s spisi odvetnika, čigar pisarno je prevzel. Zgolj dejstvo, da do sklenitve pooblastilnega razmerja kasneje ne pride, ne razbremeni odvetnika dolžnosti varovanja zaupnosti.

Častno razsodišče nadalje meni, da odvetnica tudi z ravnanjem, kot ga je sama opisala v predlogu z dne 29. 10. 2025, ni ravnala skladno s pravili in načeli odvetniške poklicne etike. Iz njenih navedb izhaja, da je policistoma pojasnila, da je kot prevzemnica zadeve izvedla transakcijo na račun novega pooblaščenca tretje osebe. Nadalje je potrdila, da ji je bila znana sodba v zadevi navedene tretje osebe, prav tako pa je policistoma podala tudi svojo oceno glede višine prisojene odškodnine, in sicer da je bila ta glede na tedanjo in sedanjo sodno prakso dosojena neobičajno visoko. S tem je odvetnica razkrila podatke in okoliščine iz zadeve, s katero se je seznanila v okviru prevzema odvetniške pisarne, kar predstavlja ravnanje v nasprotju z dolžnostjo varovanja poklicne tajnosti in temeljnim načelom zaupnosti.

Kodeks odvetniške poklicne etike namreč v drugem odstavku 51. člena določa, da dolžnost varovanja poklicne tajnosti velja tudi za vsebino odvetniškega spisa, in sicer tudi po prenehanju zastopanja ter pri uničenju arhiva končanih zadev. Častno razsodišče je iz navedb odvetnice ugotovilo, da je bila oseba, o kateri se je odvetnica pogovarjala s policistoma, stranka odvetnika, katerega pisarno je odvetnica prevzela. S tem, ko je policistoma razkrila podatke, s katerimi se je seznanila kot prevzemnica odvetniške, je odvetnica kršila temeljno načelo zaupnosti.

V obravnavanem primeru se torej vprašanje ravnanja v nasprotju s poklicno tajnostjo ne nanaša zgolj na razkritje informacij, pridobljenih v neposredni komunikaciji s potencialno stranko, temveč na odvetničino ravnanje z vsebino odvetnikovega spisa. Tudi ta je samostojen in posebej varovan predmet poklicne tajnosti, kot to izrecno določa drugi odstavek 51. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike. Varstvo poklicne tajnosti se razteza tudi na podatke, dejstva in strokovne presoje, ki izvirajo iz vpogleda v spis in iz seznanitve z zadevo v okviru opravljanja odvetniškega poklica, ne glede na obstoj ali prenehanje pooblastilnega razmerja.

Glede na vse navedeno Častno razsodišče Odvetniške zbornice Slovenije ocenjuje ravnanje odvetnice kot neskladno z 51. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Zoper navedeno mnenje Pravilnik o delovanju Komisije za etična vprašanja Odvetniške zbornice Slovenije ne predvideva pritožbe.

Časno razsodišče Odvetniške zbornice Slovenije

odvetnik mag. Emil Zakonjšek, predsednik

odvetnica Dunja Grgurevič

odvetnik Andrej Razdrih

